

ЛУЦЕНКО ЄВГЕНІЯ МИХАЙЛІВНА

Луценко Євгенія Михайлівна, українка, народилась 13 січня 1951 року у місті Донецьк у сім'ї військовослужбовця. Після закінчення середньої школи вступила до історичного факультету Київського державного університету імені Тараса Шевченка., який спішно закінчила 1973 року.

Трудову діяльність розпочала в Музеї історичних коштовностей, філії Державного історичного музею України. Певний час працювала в Центральній науково-технічній бібліотеці. З 1994 року розпочала викладацьку діяльність у Київському інституті культури. У 1992р. захистила кандидатську дисертацію у Київському державному університеті ім. Тараса Шевченка. здобувши науковий ступень кандидата історичних наук, 1993р. отримала наукове звання доцента.

1997 році перейшла на роботу в Український інститут соціальних досліджень. З цього часу на професійному рівні почала займатися тематикою пов'язаною з правами людини, гендерною політикою, правами жінок, соціальною проблематикою тощо. Аналізуючи ці проблеми, працювала в якості експерта, координатора, члена моніторингових комітетів, консультанта в проектах, імplementованих в Україні Агентством США з міжнародного розвитку, Британською Радою, ПРООН, ЮНІСЕФ, Програмою ООН-СНІД, Представництва Ради Європи, ОБСЄ, МОП, ВООЗ, Агентством Канади з міжнародного розвитку, Міністерством культури при Посольстві Об'єднаного Королівства Великої Британії та Північної Ірландії, Агентством Швеції з міжнародного розвитку. 2005 року працювала у Киргизстані для уряду цієї країни в якості міжнародного консультанта (CAPACITY Project, Агентство США з міжнародного розвитку). Протягом багатьох років працювала аналітиком, безпосередньо брала участь у створенні концепцій, державних програм та нормативно-правових документів, моніторингу виконання законодавства України щодо прав людини тощо.

2002 недовгий час очолювала Управління аналітичної роботи та зав'язків з регіонами Державного комітету сім'ї і молоді України. З вересня 2002 - липень 2007 - професор (політологія) і заступник завідувача кафедри суспільних наук Державної академії керівних кадрів культури і мистецтв. 2007 року повернулась в Державний інститут розвитку сім'ї та молоді (колишній Український інститут соціальних досліджень) на посаду керівника Центру дослідження сім'ї, гендерної політики і демографічного розвитку. 2007-2008

була Focal Point від України в Кампанії Ради Європи «Стоп насильство стосовно жінок, включаючи домашнє насильство». 2007-2009 -рр. представляла Україну в Комітеті експертів із Соціальної політики в галузі сім'ї та дітей (CS-SPFC) у Раді Європи. 2008-2012 - член Науково-консультативної ради при Комітеті з Європейської інтеграції Верховної Ради України

Активно займаюсь громадською діяльністю. З 2003 – директор ГО «Центр соціальних і гендерних досліджень «Нове життя». 2014 – 2016 – Член Наглядової Ради проекту Ради Європи «Запобігання та боротьба з насильством щодо жінок та домашнім насильством в Україні». З 2017 – до тепер: Учасниця міжнародної кампанії “All Jobs for All Women” (країни Східної Європи і Центральної Азії) .З 2017 – до тепер: Учасниця міжнародної кампанії «Діти мігрантів у пост-радянських країнах». З 2018 – до тепер є членкинею Громадської експертної ради при Міжфракційному об'єднанні "Рівні можливості" Верховної Ради України.

Контакти: +380 50 500 0988; yevlu@ukr.net yevlu88@gmail.com

